

AKTIV INNSATS - ØKET MOTSTAND.

Det er snart 5 år siden vårt folk ble trukket med i krigen. Vi har lært atskillig i disse årene. Etter nederlaget her i mai-juni 1940 og sammenbruddet i Vest-Europa, var det ikke mange som trodde det nyttet å gjøre motstand mot Hitler.

De første årene etter 1940 ble de få menns kamp her i landet. Det er kanskje ikke mange igjen av disse pionerer. Men deres innsats har ikke vært forgjeves. Et av de vesentligste resultater er at nå har hele folket lært at motstand er det eneste som nytter.

Det er ikke lenge mellom hver handling som minner oss om at krigen i Norge skjer på. Ødeleggelsene i Finnmark, bombeangrepet nyttårsnatten, krigen på kysten, det er etapper på vegen fram mot den siste og avgjørende kamp.

Hendingene på frontene i det foregående år har ryddet bort den siste tvil om at seieren er sikker for de allierte. Men det må ikke få oss til å slappe av i kampen et eneste øyeblikk. I denne forbindelse vil vi rope et alvorlig varsko til dem som har tatt seieren på forskudd og ofrer uforholdsmessig mye tid og krefter på etterkrigsspørsmålene. Det vi kan ofre på disse spørsmål må stå i et rimelig forhold til de krav den aktuelle kamp stiller til oss. Fienden er ennå sterk, her i landet forholdsvis sterkere enn på de fleste fronter. Vi kommer til å få bruk for alle våre krefter den dag slaget skal stå.

Det er klart at det er visse spørsmål i forbindelse med den kritiske overgangstid som må være forberedt. Dette er regjeringens sak i samarbeid med den hjemlige ledelse. Disse ting kan ikke diskuteres på gaten. Noen kretser som pleier særinteresser og partipolitiske formål, har prøvd å mistenkeliggjøre regjeringen og Hjemmefrontens Ledelse og utnytter hensynsløst den naturlige trang hos et demokratisk folk til å ville ha sede på tingene. Men ingen har en større trang til dette enn Gestapo. Og heller ingen har lengere ører.

Churchill rettet i en av sine siste taler en alvorlig advarsel til det britiske folk mot å slappe av i kampen. Det er like stor grunn til å advare det norske folk.

HOLD MUNN.

Gang på gang blir det rettet advarsler mot å si for mye i denne tid, men gang på gang hører en også de mest hårreisende eksempler på uforsiktighet. Noen hver burde tenke alvorlig over hvordan en skal få stoppet dette uansvarlige snakket som har brakt så mange gode nordmenn i fangsel.

Man har så lett for å være nysjerrig, eller å slappe av på kravene til taushet når det gjelder ens nærmeste eller gode venner. Men sunn fornuft sier en at nettopp i slike tilfeller må en være på særlig vakt. Hver eneste medkjemper er jo omgitt av en faresone som først og fremst omfatter den nærmeste omgang, som ved en arrestasjon kan bli gjenstand for nye arrestasjoner og forhør. Alt illegalt arbeid må baseres på at intet menneske kan klare å holde tett under pågang fra Gestapo. Derfor er det en innlysende fordel at de nærmeste ikke skal få vite noe som kan få snøballen til å rulle videre til ubotelig skade for en av sine kjære - eller for seg selv. For eksempel skal ikke foreldre spørre unødige om hva deres sønner og døtre tar seg til utenfor sitt ordinære arbeid, eller vice-versa.

I Trangvik (som kan være hvilken som helst norsk by, Oslo ikke unntatt) kan det forekomme helt hårreisende ting: Hele selskaper gir seg til å diskutere hvem som vel kan stå i spissen for det illegale arbeid i Trangvik. Forholdene er ikke større her i landet enn at "diskusjonen" kan føre til at en del aktuelle personer blir tatt, må forsvinne eller gå i dekning.

Selv Hjemmefrontens Ledelse er blitt tatt opp til behandling på denne lettsindige, forbryterske måten, enda en hver må kunne si seg selv at hele hjemmefrontens eksistens er avhengig av folks lojalitet når det gjelder H.L.'s fullstendige anonymitet.

Når en medkjemper er arrestert, blir det ofte diskutert hva vedkommende kan ha gjort. Man kan aldri vite om ikke sånt snakk blir sannhet opp av fienden, og enten det som er sagt er riktig eller galt, kan det bare tjene til å overbevise fienden om at den arresterte er med på noe. Vi kan godt ta lærdom av tyskernes forsiktighet. I forhørsværelset på Victoria Terrasse henger en plakat: Achtung. Der Feind hört mit. Det skulle fortelle hvilke hensyn vi bør ta.

Du skal ta den risiko som er nødvendig for å løse din oppgave. Men bruk all din omtanke for å gjøre risikoen minst mulig.